

**Arnoldi Corvini â Belderen, Batavi, Jcti quondam
Consummatissimi, Consilarii Electoralis & Professoris
Moguntini Publici, &c. Tractatus Geminus De Personis
Atque Beneficiis Ecclesiasticis Sive ...**

opus posthumum, diu desideratum, nunc demum excusum, & indice
locupletissimo instructum

De personis ecclesiasticis

Corvinus van Beldern, Arnold

Francofurti ad Moenum, 1708

VD18 10184902

De Exorcista. Tit. 10

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62002)

Omnes praterea notant, pertinere ad Episcopum, ad Lectores ordinandos habere admonitionem, *Morinus de Sacris Ordinat. part. 3. exercit. 13. cap. 1.*

7 *Lectorum officium est, Lectiones clarè & distinctè pronuncians, & ea, quæ dixerunt Prophetæ, populis ex pulpito, can. non licet. dist. 92. annunciare. d. can. clericos. dist. 21. can. perlectis. dist. 25.*

TITULUS X.

De Exorcista.

SUMMARIUM.

1. Exorcista quis.
2. Exorciscatus materia qua.
3. Et Exorcistas habuerunt Judæi.
4. Exorciscandi modus à Salomone.
5. Dæmones ejicere est inter signa credentium.
6. In Ecclesia, Exorciscatus quando à reliquis Ordinibus distinctus.
7. Exorcistarum Officium, quomodo fiat.
8. Exorcismus quid sit.
9. Quid cavere debeat Exorcista.
10. Exorcistas imitantur Incantatores Ethnici.

1 **E**xorcista, Græca voce dicitur, qui Latinè, *adjurans*, sive *crepans*. *can. Cleros. dist. 21. vers. Exorcista.*

2 **I**n Ejus ordinatione pro materia traditur liber Exorciscatorum, ut docent. *Concil. Carthagen. IV. cap. 7. Ordo Romanus. Isidor. lib. 2. de divin. Offic. cap. 13. Raban. Maur. de Instit. Clericor. lib. 1. cap. 10. Amalar. lib. 2. cap. 9. & pro forma hæc dicuntur verba: Accipis & commenda memoria, & habeto potestatem imponendi manus super contumaces.*

gmenos, sive baptisatos, sive catechumenos. Pontificale. d. Concil. Carthag. IV. cap. 7. de quo in can. Exorcista. dist. 23.

Quam materiam dilatat Pontificale: Permittit enim loco libri Exorcismorum, Pontificalis aut Missalis traditionem. De formis enim iustis & materiis disponit Ecclesia, ut iudicet esse æquum. Morin. de Sacris Ordinat. part. 3. exercit. 13. cap. 1.

Tradebatur Exorcismorum liber; Quia Exorcismi conferebantur verbis conceptis, ut ait Minutius Felix in 8. inter quæ præcipua, ut non fierent per conclusionem, per Dominum nostrum Jesum Christum, &c. (quæ aliis precibus Ecclesiasticis subijcitur;) orationes: sed per eum quærentur est iudicare seculum per ignem: Ut inde Dæmonum in memoriam proprium reducat supplicium, ut ait Micrologus.

Habebant etiam Judæi suos Exorcistas; Dicit D. Lucas Actuum 3 19. v. 13. Tentaverunt quidam de circumventibus Judæis Exorcistis, invocare super eos, qui habebant Spiritus malos, nomen Domini Jesu, dicentes, Adjuro vos per Jesum quem Paulus prædicat, &c.

Modos conjugationum, quibus obstricti Dæmones, ne redeant, 4 effugantur, Salomonem invenisse fidem facit Josephus lib. 8. antiquit. Judæic. cap. 2. Et hæc cura, inquit, apud nos hætenus multum prævalere dignoscitur, & vidi Eleazarum de gente nostra præsentem Vespasiano fecisse. Quod etiam innuit Salvator Noster apud D. Matthæum cap. 12. dum ait; Si ego in Beelzebub ejicio dæmonia, filii vestri in quo ejiciunt?

Inter signa credentium in fidem Domini nostri Jesu Christi est 5 dæmonia ejiciendi potestas: Dicit D. Marcus 3. cap. Dedit illis potestatem curandi infirmos, & dæmonia ejiciendi. vid. Matth. cap. 9. Luca cap. 10.

Quæ potestas in nascenti Ecclesia ob fervorem fidei cum esset 6 omnibus communis, Tertull. lib. 1. de Idololat. cap. 11. in Apolog. contra Gentes cap. 23. non fuit tunc Exorcistarum ordo distinctus; D. Clemens lib. 8. constit. Apostol. cap. 32. at paulo post in Ecclesia institutus, & exorciscandi præscripta formula. Dicit D. Cyprianus lib. 2. epist. 7. Quod hoc etiam geritur, ut per Exorcistas voce humana & potestate divina flagellatur, & uratur, & torqueatur Diabolus. &c. Confirmat Pape Corne-

Orvinus
Personis
nes, Ecclesiasticis

G IV
32

liti epist. apud Euseb. lib. 3. histor. cap. 53. & Concil. Carthagin. IV. cap. 4. & 7.

Certus in singulis Ecclesiis *Exorcistarum* numerus erat definitus, ut ex epist. Anacleti & Cornelii Paparum apud d. Euseb. lib. 7. histor. cap. 33. constat.

7 *Exorcistarum officium* est exorcismos memoria retinere; super energumenos, id est, à damone obsessos: *can. 1. dist. 25. vers. de Exorcistam.* nec non in veteri Ecclesia, testib. *Dionys. Areopag. de Eccles. Hierarob. cap. 2. Cyrillo Hierosolym. in Protocatechesi illum. & in catech. ita & hodie super baptizandos; can. neq. quinquam. ad fin. vers. hanc. tem. de consecrat. dist. 4.* non in privatis domibus, ob scelestorum spirituum metum, nec in Ecclesia ipsa, ob loci venerationem, sed am valvas ejus, ex *Concil. Laodicensi. can. 59.* manus, cum invocatione nominis Domini, imponere.

8 Est itaque *Exorcismus* adjuratio contra dæmones, quæ non solum circa corpora obsessi exercetur, verum etiam circa obsessas per peccatum vel infidelitatem animas: *can. 35. ante viginti. de consecrat. dist. 4.* Arctatur enim eorum potestas, ut animus perficiatur, nec animabus nocere valeant. *can. sicut nostis. de consecrat. d. dist.* Nam, ut ait, *Cyrillus Hierosolymit. catech. 16. Illuminato. Simplex exorcisanis affluat, efficitur ignitus his quæ videri non possunt.* Magna vis per se verborum quibus & moventur, & turbantur, & pacantur affectus, sed cum major fidei divinæ potestas, & nominis Dei auctoritas. *In nomine, sequit, meo dæmones ejicient, &c. Marc. 16. Luc. 11.*

Sed exorcizare quidem dæmones in baptizandis est Sacerdotis officium; *can. 67. Sacerdotes. de consecrat. d. dist. 4.* Quamvis & *Simplex Exorcista* id valeat efficere, sicut in corporibus obsessis potest. *d. can. 1. dist. 25.*

Qui verò non est in hoc ordine constitutus, hodie nec in Ecclesia nec in domibus exorcizare potest. *can. fin. dist. 69.*

Exorcizare autem energumenos, eosque introducere in Ecclesiam, permillum est omni die. *can. 11. omni die. de consecrat. dist. 5.*

9 Cavere sibi debent *Exorcista*, ne cum dæmone jocentur, curia aut nugacia misceant colloquia, *Martin. Delrio disquisit. magicar. lib. 1. cap. 1.*

cap. 2. sect. 3. de remed. supernatur. divin. seu Ecclesiast. vers. quartum est Exorcismus. Nec cum per modum obsecrationis abjurent, ut aliquid ab eo discant aut accipiant. Est enim hoc mortale peccatum; ut post S. Thom. 2. 2. quest. 90. art. 3. S. Antonin. part. 2. tit. 12. cap. 1. §. 5. Suarez. tom. 2. de Relig. tract. 4. lib. 4. de abjurat. Nam daemon ut hostis, per modum imperii, coactionis & expulsionis persequendus, ut ex Tertull. & S. Augustino tradit Layman. in Sum. Theol. Moral. lib. 5. tract. 9. cap. 14. num. 7.

Erant, & adhuc sunt, etiam apud Ethnicos, qui pellerem demonia, & morbos incantationibus se curare profitebantur; verum hoc vel ex impio Demonum consortio & consensu, vel simulate contingebat, vel cultu idololatriæ dæmoni tanquam Deo exhibito nefandissimo.

TITULUS XI.

De Acolytis.

SUMMARI A.

- 1. Acolytus an Exorcista
- 2. Unde dictus.
- 3. Quis.
- 4. Acolytatus Materia & Forma quæ.
- 5. Acolyti Officium quod.
- 6. Est major Lectore.
- 7. Cur.
- 8. Quæ in eo desideratur ætas.
- 9. Ordinum minorum parvus hodie usus.

Exorcista inferior est Acolyto; licet majorem videatur habere potestatem; Quia Acolytus circa ministerium altaris exercet officium suum, ad quod Exorcista nondum pervenit. can. 1. dist. 33.

Acolytus enim post Subdiaconum ministrat; Dicitur 2. an. 18.

Orvinus
Personis
nes Ecclesiæ

IV
32